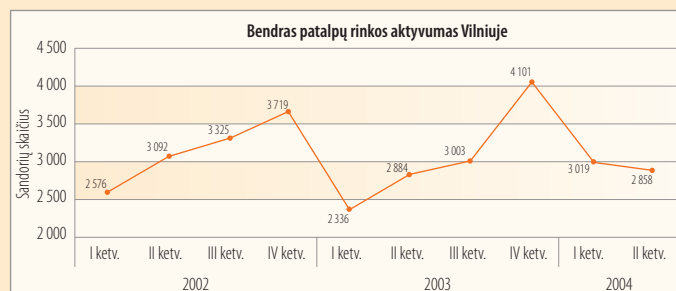

VILNIAUS MIESTO GYVENAMŪJŲ PATALPŲ RINKOS APŽVALGA

BENDRAS PATALPŲ RINKOS AKTYVUMAS

Nekilnojamojo turto rinkoje pastebimas gana akivaizdus sezoniškumas. Tačiau šių metų I pusmečio rinkos aktyvumo tendencijas akivaizdžiai iškreipia pašalinis „dirgiklis“ – Lietuvos narystė ES. Šių metų pirmasis ketvirtis vis dar buvo „paženklintas“ laukiamo ES efekto, todėl rinka pasižymėjo netradiciškai dideliu aktyvumu – Vilniaus mieste užregistruotas sandorių skaičius gerokai didesnis nei analogiškame laikotarpyje 2003 metais (beveik 30 proc.), tuo tarpu antrąjį ketvirtį, lyginant su 2003 m.

II ketvirčiu, užregistruota nors ir nežymiai (1 proc.), tačiau mažiau sandorių. Taip pat paminėtina, kad 2004 m. II ketvirtis buvo ne toks aktyvus nei pirmasis. II ketvirčio sandorių mažėjantį skaičių taip pat sąlygojo narystė ES, tik šiuo atveju jau buvo jaučiamas atvirkštinis efektas – aktyvumo sumažėjimas. Priartėjus narystei rinkos dalyviai nusprendė pasyviai stebėti rinką – pardavėjai tikėjosi, kad kainos dar kils, o pirkėjai – kad kainos kris. II ketvirčio sandorių skaičiaus mažėjimas galbūt signalizuoja apie artėjantį rinkos „perkaitimą“. Kita vertus, mažėjimas

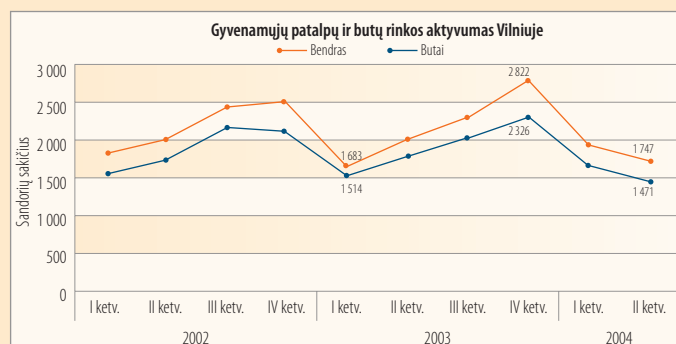
nėra toks ryškus, o vertinant pusmečio skaičius netgi pastebimas didėjimas (2004 m. I pusmetį buvo atlikta 12,5 proc. sandorių daugiau nei per tą patį laikotarpį 2003 m.), todėl,

matyti, šią išvadą paneigs arba patvirtins ateinantis ruduo (III ketvirčio sandoriai).

GYVENAMŪJŲ PATALPŲ RINKOS AKTYVUMAS

Gyvenamųjų patalpų pirkimo – pardavimo sandoriai sudaro didžiąją dalį visų sandorių (priklausomai nuo situacijos rinkoje apie 60–80 proc.), todėl šio segmento pokyčiai tiesiogiai lemia ir bendrą rinkos situaciją. I 2004 metų pusmetis buvo aiškiai paženklintas Lietuvos narystės ES ir tai akivaizdžiai atsispindėjo gyvenamųjų patalpų rinkos aktyvume. I ketvirtis buvo „netradiciškai“ aktyvus – beveik 15 proc. didesnis sandorių skaičius, lyginant su to paties laikotarpio skaičiais 2003 m.; II ketvirtį aktyvumas sumažėjo ir buvo ne tik

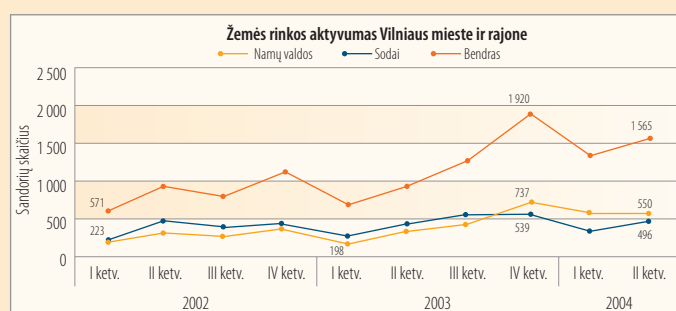
kad mažesnis už analogišką laikotarpį 2003 m. (14 proc.), bet taip pat mažesnis ir už prieš tai buvusį laikotarpį (10 proc.). 2004 m. I pusmetį gyvenamųjų patalpų rinka dėl didelio aktyvumo I ketvirtyje išlaikė panašų aktyvumo lygį kaip ir 2003 m. I pusmetį. Kol kas dar sunku spręsti, ar mažėjantis aktyvumas šiame rinkos segmente ir yra rinkos perkaitimo signalas. Matyti, ateinančio ketvirčio aktyvumas bus lankmuso popierėlis, parodantis, ar sandorių skaičių mažėjimas tėra rinkos stabilizavimasis, ar iš tiesų ateina sąstingis.

ŽEMĖS RINKOS AKTYVUMAS

Žemės sandorių cirkuliaciją ilgą laiką stabdė dirbtiniai barjerai – visų pirma, įstatyminiai apribojimai keisti žemės paskirtį bei didelis politikų noras „apriboti“ galimybes „spekuluoti“ žemės ūkio paskirties sklypais. Bet „išilingavę“ rinkos ekonomikos santykiai kito nekilnojamojo turto rinkoje, išjudino ir žemės rinką, nors apribojimų lyg ir nesumažėjo. 2002 ir 2003 metų I pusmečio sandorių skaičius yra pakankamai panašus (augimas tik 5 proc.); tuo tarpu 2004 metų I pusmetį lyginant su tuo pačiu laikotarpiu 2003 metais fiksuojamas milžiniškas aktyvumo protrūkis – beveik 80 proc. Tiesa, nei 2004 m. I, nei II ketvirtis nepasiekė 2003 metų

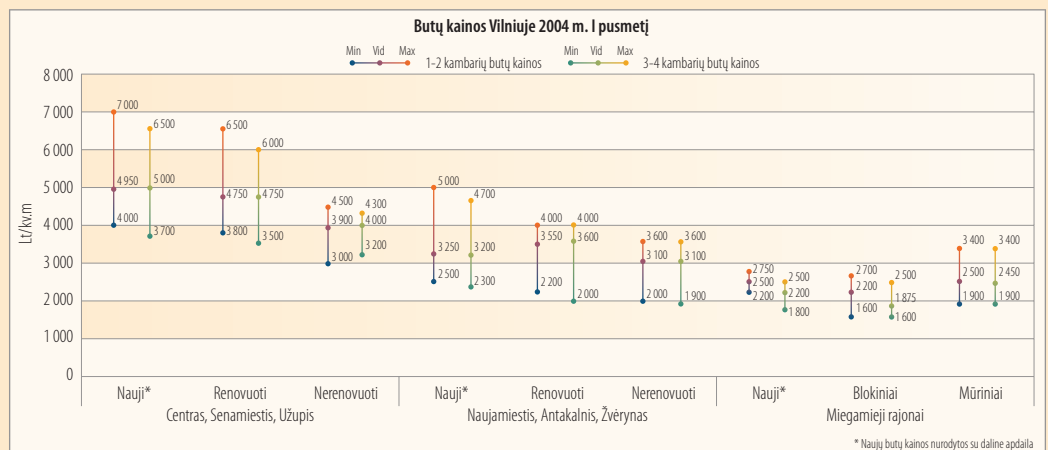
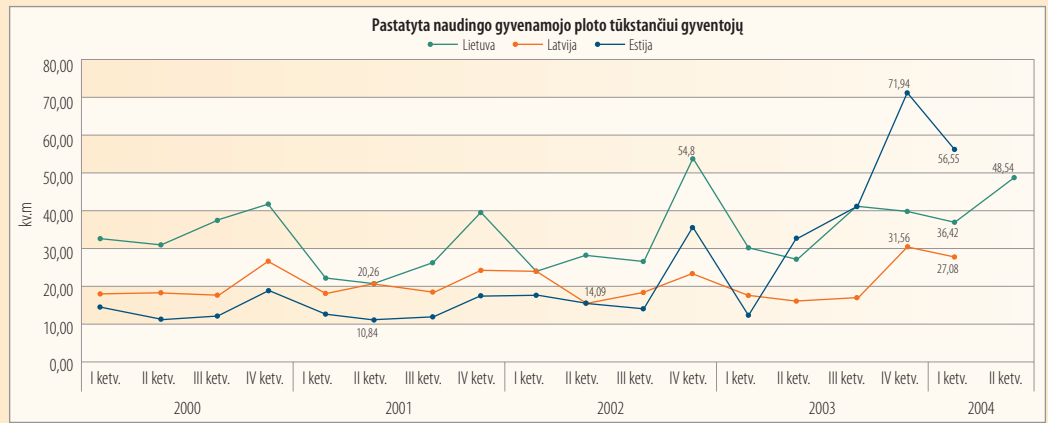
IV ketvirčio aukštumų. Ypač ryškios namų valdų sandorių augimo tendencijos lyginant šių metų I pusmetį su 2003 m. tuo pačiu laikotarpiu – čia jis siekia beveik 2 kartus. Toks ryškus aktyvumo protrūkis sietinas su įstatyminės bazės netobulumu, dėl kurio 2003 m. I pusmetį praktiškai buvo sustabdyti bet kokie žemės sandoriai. Sodų pardavimų sandoriuose augimas kur kas nuosaikesnis – 20 proc.

PROGNOZĖS: nekilnojamojo turto rinka, „pergyvenusi“ ES sindromą, stabilizuojasi. Ateityje aktyvumas turėtų nežymiai mažėti (ypač lyginant su bumo epicentru – 2003 m. IV ketvirčiu). Tačiau, jeigu išsilaikys ekonominio ir gyventojų pajamų augimo tendencijos bei žymiai nesikeis (nekils) paskolų palūkanų normos, sąstingio (rinkos „perkaitimo“) artimiausiu metu nesitikima. Įsisiūbavusią žemės rinką akivaizdžiai pristabdys naujai priimti Teritorijos planavimo įstatymai bei Žemės įstatymo pataisos, jei valdžia nereaguos į verslininkų pareiškias pastabas.

NAUJI BUTAI

Rinkos aktyvumo protrūkis, susijęs su optimistiniais lūkesčiais Lietuvai tapus ES nare, pirmiausia smarkiai išaugino naujų butų paklausą. 2003 metais vystytojai ir statybinės organizacijos galėjo džiaugtis neregėtais sėkmingais pardavimais – didelė dauguma naujų butų buvo parduodami (rezervuojami) dar nepradėjus statyti namų. Nekilnojamojo turto pasiūla yra pakankamai nejudri (žemės sklypų keitimo procedūros ir statybų procesas užtrunka), todėl reagavimas į rinkos pokyčius išsitiesia, o smarkiai išaugusi paklausa bei ribota pasiūla kaip ant mielių augina ir kainas. Daugelis nekilnojamojo turto ekspertų, nors ir baimingai (30 proc. augimas per 2003 m. II pusmetį tarytum signalizavo apie gresiantį kainų bumą) žvelgdami į praeitų metų naujų butų kainų šuolį, teigia, jog artimiausioje ateityje šių butų kainos neturėtų kristi. Ši nuomonė pirmiausia grindžiama tuo, jog pastaruosiu metu smarkiai išaugus žemės, darbo jėgos ir statybinių medžiagų kainoms, atitinkamai padidėjo ir 1 kv. m naujos statybos buto savikaina. Tai iš principo patvirtina ir dabartinė situacija rinkoje – atrodytų, atslūgus pirkėjų aktyvumo bangai turėtų kristi ir kainos, tuo tarpu lyginant 2004 m. I ir II ketvirčius visgi fiksuojamas kainų augimas (2 – 6,5 proc.). Dėl ribotos pasiūlos didesnis kainų augimas išlieka prestižiniuose rajonuose bei patraukliose vietose miegamuosiuose rajonuose šalia „žaliųjų salelių“. Daugelis ekspertų vieningai sutaria, jog ateityje dėl ribotos pasiūlos turėtų augti (arba bent nemažėti) naujų butų kainos Senamiestyje, Centre su puikiais miesto vaizdais. Šių butų paklausa yra ypač didelė, kas, savaime suprantama, lemia ir šių butų aukštesnes kainas. Štai Centre, Senamiestyje ar Užupyje gali rasti naujos statybos butų ir už 4000 Lt/kv.m, tuo tarpu, jei nori turėti butą viršutiniuose aukštuose su puikia miesto panorama, kaina išauga net iki 7000 Lt/kv.m. Panaši situacija yra ir Žvėryne, Antakalnyje – gamtos prieglobstyje, ramioje vietoje esantys butai ge-

rokai brangesni už tame pačiame rajone, tačiau ne tokioje „žalioje“ vietoje, esančius butus (čia žemutinė ir viršutinė riba skiriasi net du kartus). Vis dar labai paklausūs maži butai (40–60 kv.m). Tai rodo, kad didelė dalis pirkėjų investuoja į nekilnojamojo turto, tikėdamiesi jį pelningai išnuomoti bei išlošti iš padidėjusių nekilnojamojo turto kainų ateityje. Ilgainiui šis procesas visgi turėtų sulėtėti – anksčiau ar vėliau „išseks“ investavimo šaltiniai (ypač traukiami iš „kojinių“), be to, šį procesą pristabdyti turėtų ir nuosaikus kainų kilimas, kuris prognozuojamas ateityje. Nemažiau svarbus naujų butų kainas įtakojantis veiksnys – šių butų pasiūla. Aktyvios butų statybos pirmąjį šių metų pusmetį tęsėsi visuose Vilniaus rajonuose. Ypač tai pastebima Žirmūnuose, buvusiame Šiaurės miestelyje, Žvalgų g. taip pat pradėtas statyti daugiabučių namų kompleksas. Nemažiau populiarus gyvenamųjų namų statybų rajonas – Fabijoniškės, kur statybos jau persikėlė į šiaurinę rajono dalį. Suaktyvėjo ir butų statybos miesto centre: „Ranga IV“ pradėjo vystyti projek-

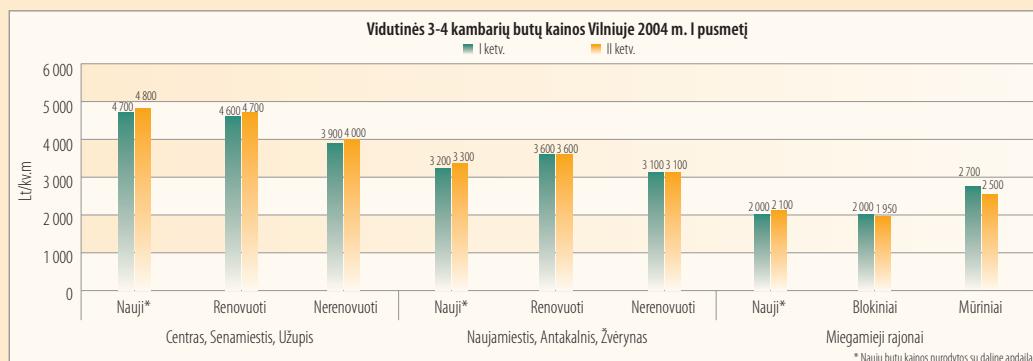
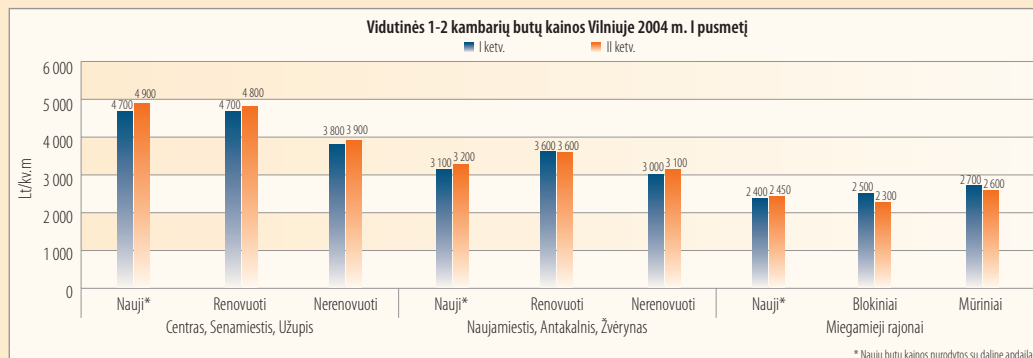
tą „Vilniaus vartai“ (105 butai), A. Jakšto ir Beatricės gatvių sankirtoje statomas 7 aukštų namas su mansarda (46 butai). Senamiestyje naujų butų pasiūla labai ribota, nes nėra laisvų žemės sklypų, be to, miesto valdžia akylai saugo architektūrinį senamiestio ansamblį ir nėra linkusi jo daryti naujais objektais. Nuo gegužės 1 d. įsigaliojus naujam Teritorijų planavimo įstatymui bei Žemės įstatymo pataisoms, naujų sklypų įsigijimas ir detalių planų rengimas tampa pakankamai problematiškas. Vystytojai ir statybininkai iš karto suskubo siųsti S.O.S. signalą, jog šiomis pataisomis statybos įšaldomos dvejiems trejiems metams. Tačiau sklypų daugiabučiams statyti pardavimų statistikos analizė rodo, jog naujų butų pasiūla bent jau metus tikrai neturėtų mažėti. Taip pat reikia tikėtis, kad valdžia toliaregiškai pažiūrės į šią problemą ir pašalins dirbtinus trikdžius, turėsiančius neigiamos įtakos ne tik būsto rinkai, bet ir visai ekonomikai. Vertinant galimas naujų butų kainų kitimo tendencijas, būtina paminėti ir Naująjį statybos reglamentą, įsigaliojusį nuo 2003 m. gruodžio

28 d. ir įnešusi tiek sumaišties į naujų butų rinką šių metų I ketvirtį. Priėmus šį reglamentą naujų daugiabučių pridavimas įmanomas tik atlikus pilną apdailą butuose. Reikia paminėti, kad kol kas beveik visos vystymo ir statybos kompanijos butus pardavinėja su daline apdaila, tačiau, matyt, artimiausioje ateityje turės spręsti ir šią problemą. Akivaizdu, kad „priverstinė“ apdaila, lems išaugusias naujų butų kainas, nes šiuo metu daugelis butus įsirenginėja savo jėgomis arba samdo pavienius darbininkus, tačiau dar neaišku, kada ši įtaka realiai pasireikš rinkoje.

PROGNOZĖS: Didesnių pokyčių (bent jau mažėjimo) naujų butų pasiūloje artimiausiu metu nesitikima, todėl pasiūlos veiksnys neįtakos kainų pokyčių. Kainų pokyčius (kilimą) gali lemti kasdien vis labiau brangstanti žemė, darbo jėga ir statybinės medžiagos. Tačiau realus kainų kilimas stabilizavusis rinkai neturėtų būti žymus (5-10 proc. per metus). Kainų pokyčius taip pat gali lemti ir „priverstinė“ apdailos įvedimas, nors kol kas didžioji dauguma bendrovių vis dar pardavinėja butus su daline apdaila.

SENOS STATYBOS BUTAI

Praeitų metų II pusmetį prasidėjusios ir į šiuos metus persimetusios eurooptimistinės nuotaikos kurį laiką augino ir senos statybos butų kainas. Kainų „būmo“ metu (2003 III – 2004 I ketvirčiai) ypač augo mažų 1–2 kambarių butų kainos mūriniuose namuose, taip pat pakankamas kilimas buvo pastebimas ir blokiniuose namuose. Kiek nuosaikesnis buvo 3–4 kambarių butų kainų augimas. Tačiau panašu, jog II šių metų ketvirtį, nurimus rinkai, butų kainos senuose blokiniuose namuose, nepagrįstai kilusios ėjimo į ES laikotarpiu, nustojo augti. Dar daugiau – II ketvirtį, palyginti su I, kainos netgi pradėjo kristi dėl sumažėjusios tokių butų paklausos. Mažų butų blokiniuose namuose kainų kritimas tęsėsi ir birželio mėnesį. Birželio kainas blokiniuose namuose lyginant su I ketvirčiu fiksuojamas net iki 16 proc. kainų kritimas. Akivaizdžiai sumažėjus tokių butų paklausai, parduoti butą blokiniame name tampa vis sunkiau, todėl skubantieji yra priversti žymiai nuleisti kainas. Kainų kritimas blokiniuose namuose yra logiškas: galvojančiai apie ilgalaikę investiciją į nekilnojamąjį turtą, esant dabartinei palankiai kreditavimo sistemai ir skeptiškam požiūriui į sovietmečio blokinius namus, renkasi naujos statybos butus, nes daugelis senųjų blokinių namų vis labiau reikalauja lėšų renovacijai. Neišgalintieji įsigyti naujos statybos butų savo žvilgsnius nukreipia į senos statybos mūrinius namus. Mūriniai namai visuomet turėjo didesnę paklausą dėl ilgaamžiškumo, geresnės šiluminės varžos ir galimybės keisti vidaus erdvių išdėstymą. Todėl šiuose namuose, esančių butų kainas mažiau paveikė atslūgęs aktyvumo protrūkis ir jų kritimas siekė 5 proc. Mažiausias kritimas buvo pastebimas 1 kambario butų kainose, nes šiame rinkos segmente vis dar išsilaiko nekintanti (arba nežymiai mažėjanti) paklausa. Matyt, mažesnes santaupas (pajamas) turintys gyventojai, jas investuoja būtent į mažus butus mūriniuose namuose. Rinkai stabilizavusis, ilgainiui turėtų nukristi nedide-

lių 1–2 kambarių butų paklausa ir išaugti 2 – 3 kambarių. Kalbant apie senos statybos butus į visiskai atskirą segmentą reikia išskirti senos statybos butus Senamiestyje, Centre, Naujamiestyje, Žvėryne ar Antakalnyje. Akivaizdu, kad butai šiuose rajonuose yra puiki alternatyva naujos statybos butams. Galima drąsiai teigti, jog daugeliu atveju tai – geresnė investicija, nes butas sename name dvelkia „senovės“ dvasia ir yra patikrintas laiko (kai kurie skeptiškai žiūri į greitai „kepamus“ naujos statybos namus net ir geroje vietoje, nes mano, kad šių statinių kokybė netenkina reikalavimų; kartais šie nuogaštavimai iš tiesų turi pagrindo). Daugelis ekspertų vienbalsiai sutaria, kad butų kainos Senamiestyje, Centre, žaliose Žvėryno ar Antakalnio vietose ilgai išlaikys savo vertę. O būsto Senamiestyje (ypač „tikrajame“ – miesto širdyje) kainų kreivė dėl pakankamai ribotos jo pasiūlos visuomet kils. Šią nuomonę iš esmės patvirtina ir ilgalaikės tendencijos rinkoje bei faktai, jog nekilnojamojo turto rinkos krizės metu (pvz., po Rusijos krizės, krentant paklausai ir kainoms), būtent šiuose rajonuose esančių butų kainos krenta mažiausiai. Antra vertus, tokie butai yra brangesni, todėl mažiau likvidūs – jų pardavimas

dažnai užtrunka ilgiau nei standartinio buto miegamajame rajone. 2004 m. I pusmečio kainų analizė, rodo, jog rinkos dalyviai suvokia būsto šiuose rajonuose privalumus,

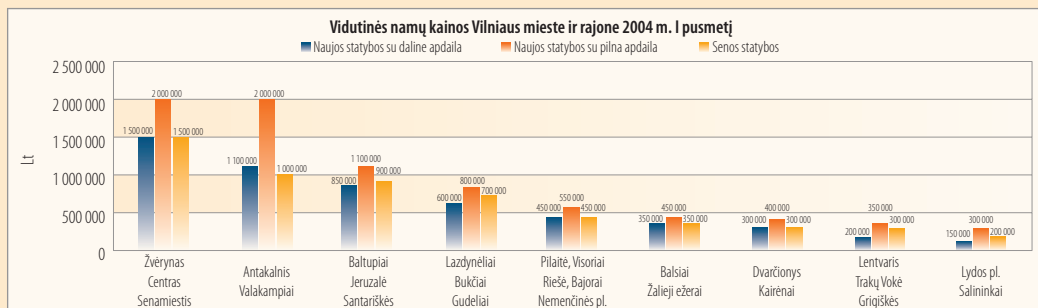
todėl butų Senamiestyje, Centre ar Užupyje kainos 2004 m. II ketvirtį (lyginant su I-uoju), nors ir nežymiai (4–6 proc.), bet visgi kilo.

PROGNOZĖS: Būstas Senamiestyje, Centre ar Užupyje visada išlaikys kad ir nežymias (5–10 proc. per metus) kainų kilimo tendencijas. Butų senuose mūriniuose namuose kainos ateityje turėtų dar šiek tiek nukristi (jei nemažės naujos statybos pasiūla ir žymiai neaugtų tokių butų kainos). Kur kas liudnesnės perspektyvos nusiimto butams blokiniuose namuose – ėjimo į ES laikotarpiu jos nepagrįstai augo, todėl gali būti, jog čia kainos kris ir kris ryškiai (apie 20 proc. per šiuos metus). Šios prognozės gali įgyti optimistiškesnį pagrindą tik tuo atveju, jei vyriausybė pradės įgyvendinti senų blokinių namų renovacinius planus. Kita vertus, šių planų įgyvendinimas užkraus tam tikrą finansinį krūvį ir savininkams (papildomos išlaidos tuo pačiu reikš ir šių butų kainų santykinį augimą), be to, visoms naujovėms reikia laiko, kol jos „užsitarnauja“ (arba ne) gyventojų palankumą.

NAMAI

Augantis gyventojų pragyvenimo lygis bei vis didėjantis aukštesnes pajamas gaunančių žmonių skaičius po truputį „augina“ ir paklausą individualiems bei sublokuotiems namams. Pirmieji bandymai (pvz., Bendorėlių gyvenvietė), matyt, buvo per ankstyvas paužstis, tačiau dabartiniai gyvenamųjų kvartalų vystytojai neturi kuo skųstis – paklausa yra, daugelis namų parduodami dar nepradėjus statyti, tiesiog projektinėje stadijoje. Vis naujesnes perspektyvas ir paklausą įgyja naujos, kad ir nedidelės (6–12 namų), gyvenvietės užmiestyje, leidžiančios atsiriboti nuo 1990–1996 m. architektūrinio paveldo. Ypač patrauklios naujai kuriamos gyvenvietės atokiau nuo miesto centro ramiame gamtos prieglobstyje. Reaguodami į rinkos poreikius statytojai

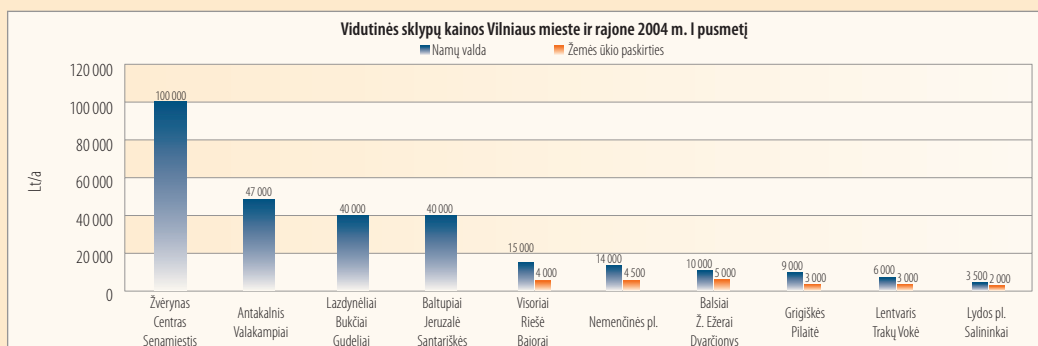
per pirmąjį 2004 m. pusmetį Vilniaus mieste ir apylinkėse pradėjo plėtoti nemažai individualių gyvenamųjų namų kvartalų: „Avižienių kalvos“ (64 namai netoli automagistralės Vilnius – Panevėžys), Gineitiškėse (20 namų), Pavilnio regioninio parko zonoje, 14 prabangių gyvenamųjų namų kvartalas „Rasų slėnis“, Jūratės g. (11 namų), Plytinės g. (7 namai). Taip pat plėtojami ir mažesni projektai Nemenčinės, Molėtų, Trakų ar Ukmergės plentų kryptimis.

Per antrąjį šių metų ketvirtį vidutinės namų kainos, tiek naujos statybos, tiek senos, tiek net ir sodo namelių, ūgtelėjo daugelyje rajonų taip atspindėdamos išaugusią paklausą. Vis dėlto svarbu pažymėti, jog kainos augo pigesniuose rajonuose, daugiausiai Vilniaus priemiesčiuose, ten kur namų kainos siekia 300 000 – 500 000 Lt. Stabilios kainos išliko tik prestižiniuose rajonuose, kur jos ir taip gana aukštos – viršija 1 mln. ar net 2 mln. Lt.

PROGNOZĖS: Kainų fronte rudenį galima tikėtis, kad išliks augimo tendencijos pigesniuose segmentuose, dėl tų pačių priežasčių: statybų brangimo, palankios kreditavimo sistemos ir didėjančių gyventojų pajamų. Prestižiniuose rajonuose kainos vargu ar kils – matyt, šiuo metu čia jau pasiektos „lubos“.

ŽEMĖ

Pavasarij kartu su atgimstančia gamta tradiciškai dar labiau suaktyvėja ir žemės rinka. Stebint šių metų I pusmečio rinką galima pastebėti įdomią tendenciją – pirkėjai aktyviai įsitraukė į pavasarinę žemės rinką, tuo tarpu pardavėjai labiau yra linkę laukti. Nežinomybė (įstatyminės bazės neapibrėžtumas) neatbaido pirkėjų nuo noro įsigyti žemės sklypą. Todėl dabartinėje situacijoje, kai paklausa yra didesnė nei pasiūla, žemės kainos su kiekviena diena auga. Šiuo metu populiariausi yra sklypai mieste arba netoli miesto ribų su komunikacijomis. Tačiau tokių sklypų ribota pasiūla sąlygoja šių sklypų kainų augimą: pirmąjį šių metų pusmetį namų valdos paskirties sklypai brango beveik visuose sostinės rajonuose. Pirmąjį šių metų pusmetį jos buvo: Antakalnyje ir Valakampiuose (47 000 Lt/a), Žvėryne (100 000 Lt/a), Baltupiuose, Jeruzalėje, Santariškėse (40 000 Lt/a), Nemenčinės pl. (14 000 Lt/a), Dvarčionyse (10 000 Lt/a), Pilaitėje (9 000 Lt/a). Esama situacija daugelį skatina ieškoti alternatyvų. Vis patrauklesni tampa žemės sklypai užmiestyje ramiame gamtos prieglobstyje. Į tokį rinkos

dalyvių poreikį greitai sureagavo statybinės bendrovės ir kiti investuotojai, pasiūlydami mikrog gyvenvietes (2–10 ha teritorijoje) su sutvarkyta infrastruktūra (keliais, komunikacijomis – miesto ar vietinėmis) ir galimybe jose įsigyti sklypą su namu ar be. Šie sklypų masyvai panašiai, kaip ir individualių namų kvartalai, dažniausiai plėtojami Nemenčinės, Molėtų, Trakų ar Ukmergės kryptimis. Šiame segmente kainos išsilaiko stabilios. Nepaisant įvairių dirbtiniais būdais (įstatyminiais apribojimais) kuriamų barjerų, po truputį savo pirkėjų atranda žemės ūkio paskirties sklypai netoli Vilniaus. Daugelį vilioja šios žemės kaina, kuri yra keletą kartų mažesnė nei namų valdos. Tačiau priėmus tokį sprendimą tenka susidurti su biurokratinėmis problemo-

mis – detalaus plano derinimu, kuris paprastai užtrunka iki pusės metų, o kai kada net ir ilgiau. Akivaizdu, kad naujasis Teritorijų planavimo įstatymas (įsigaliojęs 2004 m. gegužės 1 d.), ši procesą padarys dar sudėtingesnį. Tačiau, nepaisant visų biurokratinių kliūčių, žemės ūkio paskirties sklypų kainos II ket-

virtį augo Pilaitėje (arba netoli šio rajono), Nemenčinės pl., Dvarčionių/Kairėnų kryptimis. Matyt, daugelis investuotojų tikisi, jog didelį rezonansą sukėlęs įstatymas greitai bus pakeistas, todėl jau dabar investuoja į sklypus sparčiai populiarėjančiuose netoli miesto centro ir komunikacijų esančiuose rajonuose.

PROGNOZĖS: Gerėjant gyventojų gyvenimo lygiui vis daugiau žmonių savo svajonę turėti namą galės paversti realybe, tuo tarpu sklypų kiekis mieste ir netoli jo yra ribotas, todėl žemės kainos tikrai turėtų augti. Ateityje pokyčius rinkoje (pasiūlos augimą) taip pat gali sąlygoti galimi įstatyminiai pasikeitimai, jei politikai priims sprendimą įvesti nekilnojamojo turto mokestį. Ypač sunki mokesčių našta (jei mokestinė bazė bus sudaryti verčių žemėlapiai) turėtų užgulti kaimo žmonių, turinčių žemę šalia miesto, pečius. Natūralu, kad daugelis jų bus priversti „išmesti“ savo žemės sklypus į rinką. Tokiu būdu žemės rinka turėtų tapti dar aktyvesnė. Tačiau kažin ar šis faktas sugebės atsverti su kiekviena diena vis labiau augančią paklausą, todėl kainų mažėjimo artimiausiu metu tikrai neverta tikėtis.

UAB „Invalda Real Estate“
A. Juozapavičiaus g. 6/2, 09310 Vilnius
Tel. (8-5) 273 09 44; faks. (8-5) 273 30 65
El. p. inreal@inreal.lt; internete www.inreal.lt

Apžvalgą parengė: UAB „Invalda Real Estate“ informacijos skyrius.
Šią apžvalgą (arba jos dalis) platinant, skelbiant, kopijuojant būtina nurodyti šaltinį „INVALDA REAL ESTATE“.
Apžvalgoje naudojami Lietuvos Statistikos departamento, Registrų centro, Lietuvos komercinių bankų duomenys.
Daugiau informacijos: tel. (8-5) 273 09 57; el. p. ingrida.umbrasait@inreal.lt